

Kedi Mavi Selahattin

– FARAKLİT · 08 Nisan 2011

Aradım Selahattin çıktı. Bir daha aradım yine Selahattin çıktı. Seni sordum öğleden sonra gelir dedi. Tok sesli, babacan bir adama benziyordu. Bence Selahattin orta boylu, biraz dolgun, hafif sinirli, yardımsever biri. Yani bir-iki dakika konuştum, aklıma öyle düştü.

Bir kere düştük, seni aradığımı bilmesin diye bahsi kurslardan açtım. Bana anlattı sağ olsun.

O anlattı ben hı dedim, mı dedim. Selahattin'in sesi kulak deliğime çarpıp geri çıkıyordu.

Diyeceksin ki ses deliğe çarpıp nasıl döner, fizik kurallarına aykırıdır, doğrudur; ama bizim neyimiz kitabına göre! Ha, zor durumda kalınca böyle kallavi bir laf edip için işinden, pardon! İşin içinden sıyrılabilir insan. Bizim memleket böyle durumlara elverişlidir, bilirsin.

Bir gün oralara yolum düşerse hasseten Selahattin ile tanışmak, bir şalgamını içmek isterim. Yanına da Beypazarı kurusu. Şalgam yok mu? O hal sizde boza da bulunmaz. Ayıptır söylemesi ben ikisini de pek sevmem, öylesine dedim(bakma böyle dediğime, ben bir milimini, bir gramını şaşırtmam lafın.)

Dün Selahattin ile konuşurken, içimden dedim yahu Selahattin sen ne şanslı adamsın!

100 yılda bir gelecek bir şair var aranızda. Ama Selahattin bunu ne bilsin! Halbuki ben işi gücü bırakıp orada hademelik bile yaparım. Değer! İlhamın madeninde hademelik, sultanlıktır. Düşün ki her anın, her zamanın şiirimtrak... Bu cümleleri okuyan bir nadan beni aşık sanır. İfademi vereyim: ben, derili, benizli bir aşka inanmadım hiçbir zaman. Az kullanılmış bir gönlüm var, onu da hatuna verdim. Hatun dedim, kalbim senindir, içinde istediğin duvara, istediğin eleği as. Ayıptır söylemesi hatuna yazdığım aşkvari şiirleri de ondan başka kimse okumamıştır. En normal cümlesi "saçlarının bir teline güzeli, bir teline güzelliği bağladım..." ben o şiirleri gözlere göstermem, kalblerimizin arasına gözler girmesin derim.

Nereden nereye geldik bre!

Neyse, mavi akıma şiirler yazarım, doğrudur. Dedim ya, 100 yılda bir gelebilecek biridir o. Dışarıda görsem vallahulazim tanımam ama cümleleri magmada olsa, ben göğün tepesinden baksam yine tanırım. Laf aramızda ben edebiyatçıları hiç sevmem(çoğunu yani) bütün potansiyel edebiyat sevgimi mavi bir akıma bıraktım. Onun edebiyat sevgisi, ebediyet sevgisi kadardır. O, bir şiirle sonsuzluğa erebilir. Bir bakarsınız, kendi cennetinden, başkasının cehennemine kova kova su döker. Kendine bir cenneti yoktur. Ama başkası için, şairdir ya, cehennemini cennete çevirir. Kendi canını yakan, damarlarında ateşler dolandıran kelimeleri gönüllere su diye serpebilir. Bunu ben anlarım, o anlar, çok da fazla kişi anlamaz!

Biz Selahattin'e geri mi dönelim ne! Cümleler sertleşmeye başladı.

Evet işte aradım Selahattin'i, öğleden sonra gelir dedi. Adam ne bilsin, bizimkisi ben elma, patates ve kitaplarla yaşayacağım, "kestane kebab acele cevap" demiş müdüre. Sağ olsun müdür, yok ulen! Yahu

sen, günde 20-30 kağıt taksicilere vermezsen, ticari taksi sektörü büyük yara alır. Bu memlekete çarçurcu da lazım. Al-ver, ekonomiye can ver demişler, değil mi yani!. Müdür isabet buyurmuş. Ben olsam cenderme gönderir, kediyi zorla getirtirdim..

Ben hasbelkader bir Kürdüm, o bir Laz. Şimdi bana kalkıp, evet Karadenizliyiz ama biz Laz değiliz demesin. Biliyorum, Karadenizde yaşayan herkes Laz değil ama, makara öyle sarılmış bir kere! Karadeniz dedin mi Laz! Hani dükkana girip 404 veya uhu var mı diye sormak gibi bir şey. Halbuki sorduklarınız markadır, siz yapıştırıcı istiyorsunuz. Sanırım bally de öyledir. Neyse uzatmayalım... İşte o horon memleketinden, ben bavlekan. Aslında ne oynamasını bilirim, ne severim, öylesine farklılığı vurgulamak istedim. Be adam, başka bir şey mi bulamadın böyle oynak girdin? Diye sorulabilir, hatta sitem de edilebilir; öyle ya madem sevmiyorsun, neden örnek veriyorsun oyun havasından? O halde şöyle toparlayalım, efemim üstünüze afiyet ben, "k" harfinin bastırılarak okunduğu memlekettim. Diksiyon, direksiyon dersi almışlarımız bir parça bunu kapabilmeyi başarsa da, tam muvaffak olamaz. O da "i" lerin "u"landığı memlekettim...

Ama bulduk birbirimizi işte!

Ben ona edebiyat/ebediyat aşkım derim. Onun kendini sıfırlayabilmiş olmasına hayranlığımı ve diriliş gününde yine birbirimize şiirler okuyabileceğimiz umuduyla öyle derim. Birbirimize karındaş deriz. Hani aynı zaman diliminde acıkan aynı yumurta ikizleri. Ben, bir şiirine bir şiir yazdım, dostun biri orijinali daha güzeldi dedi, ben de orijinali de bendendir dedim. Kastettiğim buydu: Aynı yumurta ikizi. Avuç içim, yüreğimdiki şiirleri bastırduğım en temiz yer olduğu içindir kıymetlidir ona. Onu bilmem, bana kalırsa biz, birbirimizin yüzünü hiç görmemeliyiz. Sanki görürsek o giz, o gizem kaybolacak. Ki ben onun cümlesinin müşterisiyim, o benim cümlemin, yüze ne hacet, değil mi? Sanırım o da benim gibi düşünüyor.

Ona yazdığım şiirler çoğunlukla günün şiiri seçilir. Bu kalbimden geçenin doğruluğu mudur, ya da o neşideden bahsedince cümlemin otomatikman güzelleşmesi midir? Aradım-taradım, antolojide buldum. Neredeyse sitenin yarısı aşık buna. Hakkında yazılanlara baktım, pehey!

Kimi öyle şeyler yazmış ki, küçük kurtarmaz babam, büyük ver, bir de Müslüm lazım, jilet olmazsa hiç olmaz! Varlığın, varlığıma armağandır! Frekans... Kedi işte, karıştırmış ortalığı. Aslında o, edebiyat ikliminde zirvelerde olmayı hak ediyor, böyle sivilcelerinin izi daha geçmemiş toyların fantezilerinin prensesi değil! Ben, şu yazıyı yazdığım an itibariyle onun yüzünden tek bir nakşı hatırlamıyorum. Sahi senin yüzün nasıldı yahu? Bir de yukarıda kedi dedim de aklıma geldi. Ben kedileri, köpeklik yapmadıkları için; vakarlı ve başı dik oldukları için severim. Çok isterdim bir kedi beslemeyi. Ama kedi ömrü insan ömründen çok kısa. Ben, kedisinin ölümüne alışacak biri değilim. Temelde bu sebeple kedi besleyemiyorum.

Neyse ikide bir Selahattin'i ihmal ediyoruz. Evet Selahattin'le hasseten tanışmak isterim. Şimdi diyeceksin ki bu Selahattin aşkı nereden? Ne bileyim! Sevdim işte adamı, Gönül ferman dinlemiyor ki! Öyle bir zamanda yaşıyoruz ki bu cümleyi kurduğumda ya yanlış anlaşılırsa? Neticede basit bir espri

yapıyorsun ama rahat değilsin, ah ampülünün telini kırdığım zaman!

Bilirsin, Faraklit, şiirlerini 20 dakikalık metrobüs yolculuğunda telefona yazar. Artık Allah ne verdiyse. Ama bu yazıyı oturdum ve öyle yazdım. Bir sabah namazında yazdım. Kimi yerde dalga geçtim, kimi yerde basit tümceler kurdum ama samimiyetimle yazdım. Yazmam, bir saati de geçti. Yani 3 günlük şiiri feda ettim sana.

Feda olsun!

Benden, Selahattin'e çay ısmarla, sen Yusuf'una; Yusuf'un sana emanet karındaş!
Aklımızın yarı çapı sen, yarıçapı ben. Pi sayısı da 3,14'tü. Lise sonu 55 gün devamsızlıkla bitirsem de aklımda kalmış.

Karındaşın olarak hep yanındayım ve inşallah hep yanında olacağım

Her daim

GowithGod

Allahısmarladım!

06:59

08.04.2011